

ΔΗΜΟΣ ΔΟΪΡΑΝΗΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ – ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ

ΥΠΕΧΟΔΕ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΤΕΡΠΣ ΤΡΕΠΤΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

MUNICIPALITY OF DOIRANI

THE GOULANDRIS NATURAL HISTORY MUSEUM – GREEK BIOTOPE/ WETLAND CENTRE

FUNDED BY THE HELLENIC MINISTRY FOR THE ENVIRONMENT, PHYSICAL PLANNING & PUBLIC WORKS

Η Λίμνη Δοϊράνη και το Δάσος των Μουριών

Lake Doirani and the Mourfiou Forest

02

Η Λίμνη Δοϊράνη

Ένας από τους εκατοντάδες, διάσπαρτους σε κάθε γωνιά της ελληνικής γης, υγρότοπους, βρίσκεται στα σύνορα Ελλάδας και πρώην Γιουγκοσλαβίας, 75 χιλιόμετρα βόρεια της Θεσσαλονίκης, στον Νομό Κιλκίς. Αποτελεί κατάλοιπο της μεγαλύτερης, άλλοτε, Παιονίας Λίμνης που καταλάμβανε 130.000 στρέμματα και σχηματίστηκε στην Προπαγετιώδη Γεωλογική Περίοδο, ύστερα από έντονες σεισμικές διεργασίες. Σήμερα, η λίμνη εκτείνεται σε 39.000 στρέμματα. Στη χώρα μας ανήκει το 1/3 της έκτασής της.

Ο υγρότοπος, με την πολυμορφία της βλάστησης και τον πλούτο της πανίδας, συνδυάζεται με τα στοιχεία της πρόσφατης ιστορίας της περιοχής, για να συνθέσουν ένα ιδιαίτερο λιμναίο τοπίο. Στον διπλανό, ομώνυμο οικισμό Δοϊράνη, τα εγκαταλελειμμένα, δίπλα στην άχθη, βαγόνια του παλιού σιδηροδρομικού σταθμού θυμίζουν καιρούς αλλοτινούς, ενώ τα νεκροταφεία των Βρετανών στρατιωτών, στον λόφο πίσω από τον οικισμό, ξυπνά μνήμες από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Οι εκτεταμένες καλλιέργειες δημητριακών και οι χερσότοποι με θάμνους και φρύγανα, που χρησιμοποιούνται ως βασκατόπια, καταγράφουν τον έντονο γεωργικό χαρακτήρα της περιοχής, αλλά και την ενσάχληση των κατοίκων με την κτηνοτροφία. Οι παλιές βάρκες απαμένουν στις άχθες, για να σκιαγραφούν στον ναυό τη γνώριμη εικόνα του ψαρά, εικόνα απάνια σήμερα, αφού η μείωση της ιχθυοπαραγωγής δεν επιτρέπει πλέον στη λίμνη να θρέψει τους κατοίκους της περιοχής.

03

Lake Doirani

One of the hundreds of wetlands scattered across Greece, is located on the country's border with the former Yugoslavia, 75 kilometres to the north of Thessaloniki in the Prefecture of Kilkis. The lake is all that remains of the much larger Lake Paionia, which occupied an area of some 13,000 hectares and was formed by intense seismic activity in the pre-glacial geological period. The lake today covers an area of 3,900 hectares. One third of the water lies within the Greek borders.

The wetland with its many different plants and wealth of animal species combines with the features of the area's recent history in a remarkable wetland landscape. In the nearby settlement, also called Doirani, the abandoned carriages of the old railway station by the shore of the lake remind the visitor of times gone by, while the British military cemetery on the hill behind the village awakens memories of the First World War.

The agricultural life of the area is clearly seen in the extensive fields sown with cereals, as well as the rangelands with bushes, scrub and brushwood where animals graze. The old boats now lie ashore, bringing to mind the familiar image of the fisherman, although it is rare to see men out fishing on the lake today: declining fish stocks mean that the lake can no longer feed the local people.

04

Η Βλάστηση της Λίμνης

Η βλάστηση αποτελεί τη βάση της ζωής για τη λίμνη, καθώς παρέχει σε πλήθος οργανισμών τόπο διαμονής, προστασία και τροφή, ενώ οι ρίζες των φυτών συγκρατούν και σταθεροποιούν το έδαφος. Όλα τα είδη, από τη φακή του νερού ως τα υπέργηρα πλατάνια, συνεισφέρουν στη λειτουργία και στην ισορροπία ενός πλούσιου και πολύτιμου οικοσυστήματος.

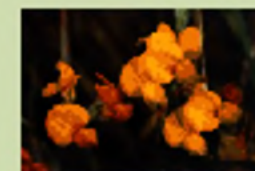
Στα βαθιά νερά της λίμνης αναπτύσσονται φυτά προσαρμοσμένα σε συνθήκες μόνιμης κατάκλυσης από νερό, όπως τα μυριόφυλλα και οι ποταμογείτονες. Τα είδη αυτά συνδυάζονται με πυκνές συστάδες από αγριακάλαμο και ψαθιά στα ρηχά νερά της, για να συνθέσουν την υδρόβια βλάστηση του υγρατόπου. Κοντά στις όχθες της λίμνης, όπου το έδαφος καλύπτεται από νερά περιστασιακά, εξαπλώνονται πυκνές συστάδες από βούρλα, ενώ περιμετρικά της ακτής, εκτεινόμενες θίνες συνθέτουν ένα ασύνηθες για την Ελλάδα λιμναίο τοπίο. Η βλάστησή τους συνδυάζεται με τους καλαμώνες προς το εσωτερικό της λίμνης, αλλά και με την παράχθια δενδρώδη βλάστηση της περιαχής. Λευκές ιτιές, γνωστές από τον Θεόφραστο και ασπράλεukes λεύκες, σύμβολα χθόνιας λατρείας στην αρχαιότητα, αναπτύσσονται στα υγρά έδαφος κοντά στην όχθη και δημιουργούν ένα υγρατοπικό-παραλίμνιο δάσος. Τα αναρριχητικά φυτά που αναπτύσσονται ανάμεσά τους, προσδίδουν στο δάσος μια εικόνα τροπική, ενώ τα τεράστια, διάσπαρτα πλατάνια, ενισχύουν την ιδιαιτερότητα του τοπίου.

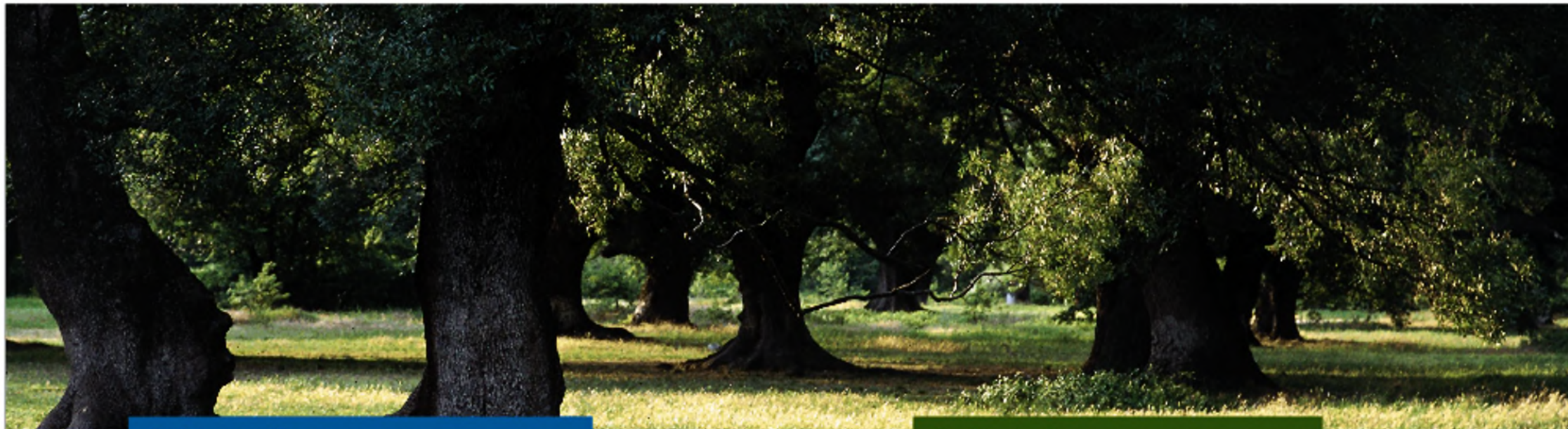
05

Wetland Vegetation

Vegetation is the basis of all life for the lake, since it provides home, shelter and food to a host of organisms, while the roots of the plants help to retain and stabilise the soil. All the species, from the duckweed to the ancient plane trees contribute to the balanced survival of a complex and invaluable ecosystem.

The lake itself is home to plants which have adapted to conditions of permanent immersion in water, such as the species *Myriophyllum spicatum* and *Potamogeton perfoliatus*. Accompanied by dense clusters of wild reeds and bulrushes in the shallow water, they make up the aquatic vegetation of the wetland. Close to the shore of the lake, where the land is only occasionally submerged, there are dense clusters of rushes. All around the shore extensive dune areas constitute a lake landscape unusual in Greece. Their vegetation combines with the reeds growing within the lake and with the lakeside trees. White willows, mentioned in Theophrastus, and white poplars, symbols of a chthonic cult in ancient times, grow in the light, moist soil of the area close to the shore, creating a wetland-lakeside forest. The climbing plants which grow among them give the forest a tropical look, while the massive plane trees scattered here and there are another distinctive feature of the place.

06

Το Δάσος των Μουριών Ένα Διοτηρητέο Μνημείο της Φύσης

Το Δάσος των Μουριών εξαπλώνεται λίγο μακρύτερα από τις όχθες, 4 χιλιόμετρα περίπου βόρεια του οικισμού Δοϊράνη και κοντά στον ομώνυμο οικισμό των Μουριών. Βρίσκεται ανάμεσα σε εκτάσεις με γεωργικές καλλιέργειες και καταλαμβάνει 590 στρέμματα. Δάσος σπάνια σήμερα, σηματοδοτεί το κατώλαιο ενός, μεγαλύτερου στο παρελθόν, αλλουβιακού δάσους, αλλά και έναν ιδιαίτερα σπουδαίο σταθμό κατά τη μετανάστευση των πουλιών. Έχει χαρακτηριστεί Διοτηρητέο Μνημείο της Φύσης, με την προσωνυμία "Χίλια Δέντρα" και περιλαμβάνεται μαζί με ένα μικρό τμήμα της λίμνης, στις προτεινόμενες προς ένταξη περιοχές στο Δίκτυο Φύση 2000.

Βελανιδιές, αφιερωμένες από τους αρχαίους Έλληνες στον Δία, σκλήθρα, γνωστά από την εποχή του Ομήρου και φράξαι, δημιουργούν πυκνές συστάδες και προσφέρουν σε πολλά είδη κατάλληλα ενδιαίτηματα για να τροφούν, να φωλιάσουν και να αναπαραχθούν. Υπέργηρα πλατάνια, διάσπαρτα μέσα στο δάσος, συνθέτουν ένα τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, έναν πόλο έλξης για τους επισκέπτες της περιοχής.

07

The Mouries Forest A Protected Natural Monument

The Mouries Forest is situated a little farther from the shore of the lake, some 4 kilometres north of the village of Doirani and near to Mouries settlement. It stands amid fields and covers an area of 59 hectares. A forest of a kind rarely found today, it represents what remains of a much larger, alluvial forest, and is also an important resting point on the itinerary of migrating birds. It has been declared a Protected Natural Monument. More commonly known as the "Thousand Trees", it is included, together with a small part of the lake, in the areas recommended for inclusion in the Natura 2000 Network.

Oak, sacred to Zeus in ancient times, alder, known since the time of Homer, and ash stand close together in dense clusters which provide the many species of wildlife with the ideal habitat in which to feed, nest and reproduce. Ancient plane trees scattered here and there through the forest lend it an extraordinary natural beauty, making it a favourite destination for visitors.

04

Η Πανίδα της Λίμνης

Ο υγρότοπος της Δοϊράνης φιλοξενεί πολλά είδη της ελληνικής πανίδας. Το ελληνικό τμήμα της λίμνης έχει περιληφθεί στον κατάλογο των Ζωνών Ειδικής Προστασίας, καθώς από τα πουλιά που χρησιμοποιούν την περιοχή για να φωλιάσουν, να σταθμεύσουν κατά τη μετανάστευση, να ξεχειμωνιάσουν, ή να αναζητήσουν τροφή, ένας μεγάλος αριθμός, περίπου 36 είδη, είναι απάνια και απειλούμενα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τη απειδοιότητα της περιοχής ενισχύει η παρουσία της λαγγάνας και του αργυροπελεκάνου, ειδών παγκοσμίως απειλούμενων.

Ο επισκέπτης θα θαυμάσει παρυδάτια πουλιά, με ψηλά πόδια και μακριά ράμφη να ισαλαβουτούν στα ρηχά νερά της λίμνης, αναζητώντας τροφή. Ο λευκατσικνιάς, με το χοντάλευκο πτέρωμά του, αλλά και τα άλλα είδη ερωδιών, όπως ο κρυπτατσικνιάς, ο αργυροτσικνιάς, ο σταχτατσικνιάς, θα τον εντυπωσιάσουν. Η καλκόκατα, τα μπεκατσίνι και η αβοκέτα, η "αρχόντισσα των ελών", με την εντυπωσιακή εμφάνιση και το καμψό περπάτημα, θα τον μαγέψουν.

Υδράβια πουλιά, με κοντά πόδια και δάχτυλα ενωμένα με μεμβράνες, ώστε να βουτούν ή να καλυμπαύν, εκμεταλλεύονται τα νερά της λίμνης για να τρoφούν και χρησιμοποιούν την πλάσσια βλάστηση για να φωλιάσουν. Ο αργυροπελεκάνος, ένα από τα μεγαλύτερα πουλιά του πλανήτη, με μήκος 1,80 μέτρα και άναγχα φτερών που ξεπερνά τα 3 μέτρα, αναζητά στη Λίμνη Δοϊράνη την τροφή του. Λαγγάνες, αψυριχτιάρια, καπακλήδες, προσινοκέφαλες πάπες, ψαλίδες, σαρσέλες, γκισάρια και βουτηχτιάρια, συμμετέχουν στη δημιουργία ενός πλούσιου οικοσυστήματος. Σκουφοβουτηχτιάρες λικνίζονται στα νερά και επιδίδονται σε παλύπλοκες, γαμήλιες χορευτικές τελετές κατά την περίοδο της αναπαραγωγής. Κορμοράνοι καλυμπαύν στη λίμνη, φωλιάζουν στα δένδρα της περιοχής και πετούν σε σχηματισμούς, προσφέροντας ένα θέαμα μοναδικό. Βουβάκωναι, με πορτοκαλόχρωμα ράμφη, βουτούν τα κεφάλι τους στα νερά της, αναζητώντας υδρόβια φυτά, ή βόσκουν στην ποώδη βλάστηση της όχθης της. Βαρβάρες σε καπάδια, ψάχνουν στα ρηχά νερά για ασιπόνδυλα και γεννούν σε τρύπες που ανοίγουν στην άμμο. Φαλαρίδες, με κατόμαυρο σώμα και χαρακτηριστικά λευκά μέτωπο και ράμφος, βαδίζουν πάνω στα υδρόβια φυτά, πλαταγίζουν με τους νεσασσούς τους στην επιφάνεια της λίμνης και φωλιάζουν στους πυκνούς καλαμώνες της. > > >

05

The Fauna of the Lake

The Doirani wetland is home to many species of wildlife. The Greek part of the lake has been included in the List of Special Protection Zones, while of the birds which use the area for nesting, as a resting place during migration, for wintering or seeking food, a large number –some 36 species– are designated as rare and threatened with extinction on the European level. The importance of the area is heightened by the presence of the pygmy cormorant and the Dalmatian pelican, species threatened with extinction on a global level.

The visitor can admire a variety of wading birds, long legged with beaks, splashing in the shallow waters of the lake as they hunt for insects, amphibians, crustaceans and fish. The little egret, with its snow-white plumage, as well as other kinds of heron like the squacco heron, the common egret, grey heron, are particularly impressive. The bird-lover will also be enchanted to catch a glimpse of the glossy ibex, the gallinago and the avocet, the "lady of the marshland", one of the most attractive of waders.

Aquatic birds, with short legs and toes joined by membranes so that they can dive or swim, exploit the waters of the lake for food and build their nests in the dense vegetation.

The Dalmatian pelican, one of the largest birds on earth, 1.80m in length and with a wing span of over 3 metres, fishes in Lake Doirani. Pygmy cormorants, wigeons, gadwalls, mallards ducks, pintails, garganeys, pochards, and grebes all play their part in creating a rich ecosystem.

Great crested grebes bobbing up and down on the water perform their elaborate mating rituals during the breeding season. Cormorants swim on the lake, nest in the nearby trees and fly through the air in spectacular formation. Mute swans with their orange beaks dip their heads in the water as they search for aquatic plants, or graze on the mossy vegetation of the shore. Flocks of shelducks hunt for invertebrate food in the shallow waters and lay their eggs in holes they dig in the sand. Coots with jet-black bodies and their characteristic white foreheads and beaks move across the aquatic plants, splash across the water surface with their fledglings and nest in the dense reeds. > > >

10

>>> Η Πανίδα της Λίμνης

Αρπακτικά πουλιά, όπως ο καλαμόκιρκας, ο βαλιτάκιρκος, το διπλοσάινο, το ταιχλαγέρακο, το δονδρογέρακο και η γερακίνα, με δυνατό πόδια και ισχυρά, κυρτά ράμφη, είναι, επίσης, συχνοί επισκέπτες της λίμνης, όπου αναζητούν τη λεία τους.

Τα ψάρια που παλαιότερα ζούσαν στη λίμνη άγγιζαν τα 18 είδη, με κυριότερα το γριβάδι, τον γουλιανά, την πλατίτσα και το περκό που, μαζί με την τούρνα, την κοκκινοφτέρα, το γλήνι και το σίρκο, αφθονούσαν στα νερά της και ήταν εμπορεύσιμα. Άλλα είδη ήταν τα χέλι, το τυλινόρι, η μουρμουρίτσα, η βιργιάννα, η πεταλούδα κ.ά., πολλά από τα οποία σήμερα είναι σπάνια και προστατευόμενα. Τα τελευταία έτη παρατηρείται μια σοβαρή μείωση τόσο του πληθυσμού των ψαριών, όσο και του αριθμού των ειδών, λόγω της μη ορθής εκμετάλλευσης της λίμνης.

Στα δάσος των Μουριών βρίσκουν καταφύγιο πολλά θηλαστικά, όπως νυφίτσες, αλεπούδες, ασβοί, κουνόβια, λαγοί και λαγόγυροι. Ερπετά, όπως το νερόφιδο, αλλά και η βαλτοχελώνα, η πρασινόσαυρα και η βολκανόσαυρα που είναι είδη προστατευόμενα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, φιλοξενούνται, επίσης, στη Δοϊράνη. Μέσα και γύρω από τα νερά της λίμνης μοιράζουν τη ζωή τους και αμφίβια, όπως ο βάτραχος του είδους *Rana balcanica*, αλλά και είδη που συγκαταλέγονται στα προστατευόμενα, όπως ο πηλαβάτης και ο λοφιοφάρος τρίτωνας, που είναι το μεγαλύτερο είδος τρίτωνα στην Ελλάδα. Μαλάκια, έντομα και καρκινοειδή αποτελούν, επίσης, έναν σημαντικό κρίκο της τροφικής αλυσίδας. Στα νερά της λίμνης ζουν υδράβια έντομα που κινούνται στην επιφάνεια, ή καταδύονται στο νερό, όπως η λιβελαύλα, ενώ κατά μήκος της άκρης της, σε πλάτος 10-15 μέτρων, εξοπλώνονται εντυπωσιακοί σωραί από άδεια κελύφη του διθύρου μαλακίου *Dreissena polymorpha*.

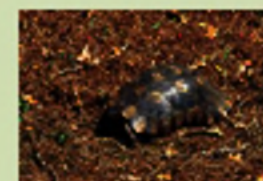
11

>>> The Fauna of the Lake

Birds of prey, such as the marsh harrier, the hen harrier, the goshawk, the sparrow hawk, the hobby and the common buzzard, with its sturdy legs and powerful hooked beak are also frequent visitors to the lake in search of prey.

The fish which formerly inhabited the lake numbered up to eighteen species, most important among them the carp, catfish, roaches and perches which, together with the northern pike, the rudd, the tench and the bleak, were once abundant in the lake and easy to sell. Other species included the eel, chub, heckel, silver crucian carp, etc., many of which are now rare and protected species. In recent years, because of errors in the management of the lake, there has been a dramatic decline in fish stocks and in the number of species found there.

The Mouries Ash Forest is home to a large number of mammals, including weasels, foxes, badgers, ferrets, hares and European ground squirrels. Dairani is also home to reptiles like the water snake, the marsh turtle, the green lizard and the Balkan wall lizard – which are protected species on the European level. Amphibians divide their time between the waters of the lake and the shore, such as the *Rana balcanica* frog, as well as a number of protected species like the eastern spadefoot toad and the great crested newt, which is the largest species of *Triturus* (newt) in Greece. Molluscs, insects and crustaceans also form an important link in the food chain. The lake is home to aquatic insects which move on the surface of the water or immerse themselves in the depths, such as the common dragon fly and along the shore there is a band some 10-15 metres wide covered in impressive piles of empty shells of the bivalve mollusc *Dreissena polymorpha*.

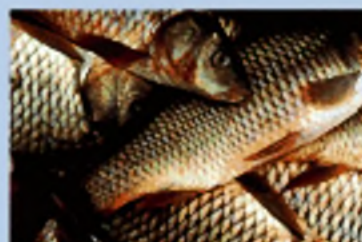

12

Λίμνη-Άνθρωπος Η Αετιτή Ισορροπία μιας Αλληλένδετης Σχέσης

Από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, το υδατικό ισοζύγιο, η σχέση δηλαδή μεταξύ εισροής και εκροής νερού από τη λίμνη, άρχισε να διαταράσσεται. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται συνεχής μείωση τόσο των επιφανειακών, όσο και των υπόγειων υδάτων που τροφοδοτούν τη λίμνη, με αποτέλεσμα τη γενικότερη υποβάθμισή της. Η πτώση της στάθμης του νερού, που για την πενταετία 1988-1992, υπολογίζεται σε 2,5 μέτρα, επέφερε, μέσα στην ίδια περίοδο, τη μείωση της αβυσοπαραγωγής από 150 τόνους σε 30. Σε αυτά συνέβαλε και η υπεραλίευση, η λαθραλιεία, η ρύπανση των νερών από απόβλητα οικισμών, κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων και ενδεχομένως από γεωργικές χημικές ουσίες. Παράλληλα, η παρόχθια βλάστηση συρρικνώθηκε από την υλοτομία, την υπερβόσκηση και τις εκχερσώσεις, ενώ πολλά είδη πανίδας απειλούνται από το παράνομο και αλόγιστο κυνήγι.

Ωστόσο, η ανάγκη να διαφυλαχθεί ο υγρότοπος, κινητοποιεί τα τελευταία έτη το ενδιαφέρον τόσο της τοπικής αυτοδιοίκησης, όσο και ερευνητικών κέντρων που αναλαμβάνουν αξιόλογες πρωτοβουλίες για τη διατήρηση και ανάδοξή του, όπως αυτή της δημιουργίας του Μουσείου Λίμνης Δοϊράνης.

13

The Lake and Man The Delicate Equilibrium of an Inter-Dependent Relationship

At the beginning of the last century the water balance –i.e. the relationship between incoming and outgoing water– began to be disturbed. In recent years there has been a continual decline in the surface and underground waters which feed the lake, leading to a general decline in its level. The fall in water level –over the years 1988-1992 it is calculated that it has dropped by 2.5 metres– has led to a reduction in fish stocks from 150 tons to 30 tons, over the same period. This is partly due to over-fishing, poaching, pollution of the water by waste from nearby homes, livestock farms and agricultural chemicals. The vegetation along the shore has suffered from tree-felling, over-grazing and land reclamation, while many animal species are threatened by illegal and excessive hunting.

However, the immense need of the past few years to conserve the wetland stimulates the interest of the local authorities and research institutes leading them to take action for its preservation and promotion (e.g. the new Museum of the Lake Doirani).

14

Ένα Μουσείο δίπλα στη Λίμνη

Με αξιοποίηση εθνικών και ευρωπαϊκών κονδυλίων, η Δήμος Δοϊράνης ανέλαβε, σε συνεργασία με το Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας - Ελληνικά Κέντρα Βιοτόπων Υγροτόπων, τη δημιουργία του Μουσείου Λίμνης Δοϊράνης, που στεγάζεται σε νεόδμητο κτίσμα δίπλα στη λίμνη.

Μοκέτες και διοράματα, βάρκες και δίκτυα, καλαμωτές και ανασταστάσεις παραλίμνιων οικισμών, κινούμενες εικόνες, ήχοι και φωτογραφίες, παρασύρουν τον επισκέπτη σ' ένα ταξίδι γνωριμίας με τη λίμνη και την ιστορία της. Σταχεύουν να τον ενημερώσουν άρτια, αλλά και να τον ευαισθητοποιήσουν. Προσδοκούν να τον γοητέψουν και να τον καθοδηγήσουν σε μια ενδιαφέρουσα περιήγηση ανακάλυψης της λίμνης.

Ο χώρος προβολών, η μικρή βιβλιοθήκη, αλλά και τα περιβαλλοντικά παιχνίδια, τα υπαίθρια εκθέματα και τα μονοπάτια στον ευρύτερο χώρο του Μουσείου, καθιστούν τη Δοϊράνη έναν τόπο ιδανικό για εκπαίδευση και αναψυχή. Έναν τόπο που αξίζει να τον επισκεφθεί κανείς.

15

A Museum by the Lake

The Municipality of Doirani making the best use out of national and EU funds has commissioned the Goulandris Natural History Museum - Greek Biotope / Wetland Centre to create the Museum of Lake Doirani.

Several models, fishing boats and nets, multimedia, dioramas, recorded natural sounds and images and many more exhibits take the visitor to an introduction trip around the lake and the history of the area so one can have well stated information and awareness of its importance. The visitor will follow a fascinating track discovering the natural beauties of the lake.

A presentation room, a small efficient library, outdoor environmental games and exhibits and many tracks around the Museum renders Lake Doirani an ideal location of education and recreation worth to visit.

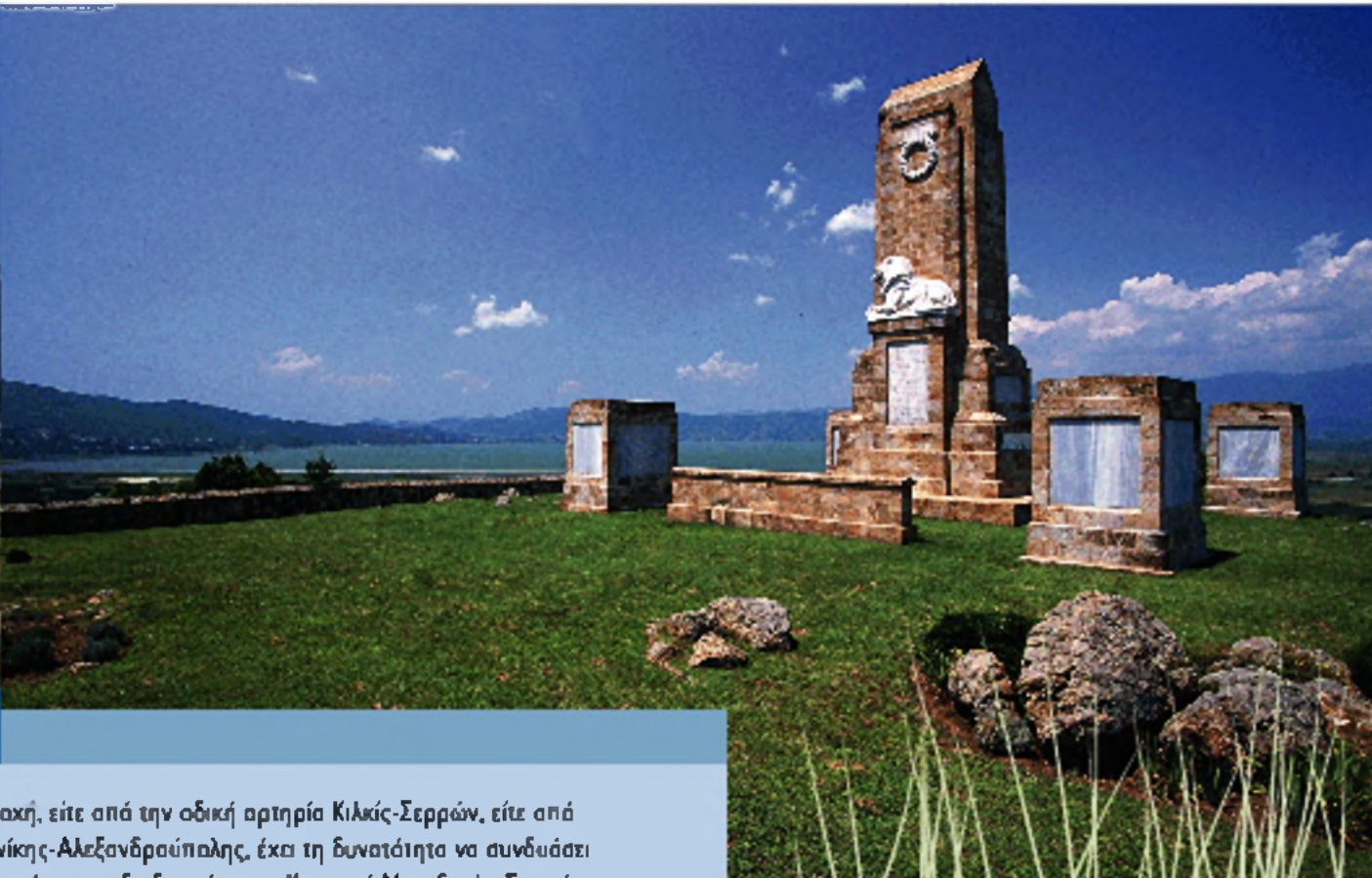
16

Αξιοθέατο στην Περιοχή

Ο επισκέπτης, φθάνοντας στην περιοχή, είτε από την οδική αρτηρία Κιλκίς-Σερρών, είτε από τον σιδηροδρομικό άξονα Θεσσαλονίκης-Αλεξανδρούπολης, έχει τη δυνατότητα να συνδυάσει το οδοιπορικό του στη λίμνη με ενδιαφέρουσες διαδρομές στην Κεντρική Μακεδονία. Στη γύρω περιοχή μπορεί κανείς να επισκεφθεί το Συμμαχικό Μνημείο Πεσόντων στη Δοϊράνη, τον λάφο των Λεόντων, το μνημείο του Ακρίτα, το ξωκλήσι της Ζωοδόχου Πηγής, τον μεταβυζαντινό ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Δροσάτο, ή ακόμα να παρακολουθήσει πολιτιστικές εκδηλώσεις, όπως το "Δοϊράνεια", που διοργανώνονται κάθε καλοκαίρι από τον Δήμο Δοϊράνης και αποτελούν θεσμό για την κοινωνική ζωή της γύρω περιοχής.

Sights to See in the Area

The visitor –arriving either by the Kilkis-Serres road or the Thessaloniki-Alexandroupolis railway line– can combine his exploration of the lake with all sorts of fascinating trips to sites in Central Macedonia. In the surrounding area there is the Allied Museum of Fallen Soldiers at Doirani, the Leonton hill, the Akritas monument, the Zoadochou Pigi chapel, the post-Byzantine Church at Drosato. Other options include various cultural events like the "Doirania", organised every summer by the Municipality of Doirani and forming an important date in the local community's social calendar.

Κείμενα ΕΚΒΥ – Κατερίνα Μινόλη & Μαρία Κατσαούρη
Texts ΕΚΒΥ – Katerina Mpoli & Maria Katsakiori

Φιλολογική Επιμέλεια Χρυσούλα Λιόντα
Text Editing Chrysa Liota

Επιμέλεια Έκδοσης Χρυσούλα Λιόντα & Μαρία Κατσαούρη
Editing Chrysa Liota & Maria Katsakiori

Φωτογραφίες Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Σ. Μηλιώτης, Θ. Ιωαννίδης, Α. Χαντζαρίδου & Εργασμιον
Photos Photo Archive ΕΚΒΥ / S. Meliotis, Th. Ioannidis, A. Hantziaridou & Eghramon

Σχεδιασμός Εντύπου Colibri ΕΠΕ
Design Colibri Ltd

Θεσσαλονίκη 2004
Thessaloniki 2004

Η Αίγνη Δοϊρήνη και το Δάσος των Μουριών
Lake Doirani and the Mouries Forest